

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

WARSZAWA, 6 września 1950

Nr A-95

Poz. 1203-1206

T R E Ś Ć :

DZIAŁ I. SPRAWY OGÓLNE

Poz. 1203. Postanowienie o odznaczeniu za zasługi położone w walce o pokój.

Poz. 1204. Uchwała Rady Ministrów o zmianie Instrukcji Nr 8 w sprawie organizacji wewnętrznej i etatów wydziałów prezydiów rad narodowych.

Poz. 1205. Zarządzenie Prezesa Rady Ministrów w sprawie przedłużenia ograniczenia objętości prasy codziennej.

Poz. 1206. Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie nadzoru nad niektórymi środkami żywienia zwierząt.

DZIAŁ I SPRAWY OGÓLNE

1203.

Nr 4/355/50.

POSTANOWIENIE O ODZNACZENIU

(Na podstawie uchwały Rady Państwa z dnia 27 marca 1947 r.)

Dnia 31 sierpnia 1950 r.

Warszawa

Na wniosek Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju — za zasługi położone w walce o pokój — odznaczeni zostają:

ZŁOTYM KRZYŻEM ZASŁUGI

1. Cencora Michał, 2. Gacparska Marta, 3. Inż. Orgelbrand Bolesław, 4. ks. Owczarek Stanisław, 5. Rewicz Tadeusz, 6. Ślodziński Ludomir.

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI po raz II-gi

7. ks. Butrymowicz Rajmund.

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

8. Cioch Emilia, 9. Furman Wanda, 10. Gałasińska Anna, 11. ks. Gałęza Jan, 12. ks. Grabowski Stanisław, 13. Guskiewicz Edward, 14. ks. Kalinowski Bolesław, 15. Kociszewska Helena, 16. ks. Kotwarski Stefan, 17. Krasuska Janina, 18. Krybus Stanisław, 19. Kunach Jan, 20. Lasocka - Dymowska Michalina, 21. Meledyn Jan, 22. Metelski Jerzy, 23. Nickiel Franciszek, 24. Prytko Andrzej, 25. Rodzajewska Julianna, 26. Siwek Fryda, 27. Skóra Maria, 28. Szewczyk Piotr, 29. Szwałm Aurelia, 30. Wiśniakiewicz Maria, 31. Wojtowicz Seweryn, 32. Zych Lucjan.

BRAZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

33. Badełek Maria, 34. Barden Maria, 35. Bardziński Kazimierz, 36. Błaszczewska Janina, 37. Chudziński Antoni, 38. Czernicki Piotr, 39. Dąbek Rozalia, 40. Dudzińska Apollonia, 41. Gralak Feliksa, 42. Langosz Maria, 43. Lesiuk Irena, 44. Leśniak Henryk, 45. Nawrat Wincenty, 46. Plicko Jan, 47. Proczak Franciszka, 48. Raus Józef, 49. Skowron Michał, 50. Sokołowska Sabina, 51. Sokołowski Jan, 52. Starba Balbina, 53. Szkatulski Feliks, 54. Toczko Mikołaj, 55. Trafas Helena, 56. Wandkiewicz Stefania, 57. Węgrzyn Kazimierz, 58. Winogradna Luba, 59. Zapart Józef, 60. Zielińska Teresa.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ Bolesław Bierut

1204.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 29 lipca 1950 r.

o zmianie Instrukcji Nr 8 w sprawie organizacji wewnętrznej i etatów wydziałów prezydiów rad narodowych.

Na podstawie art. 20 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej

(Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130) — Rada Ministrów uchwała:

1. W tymczasowej organizacji wewnętrznej wydziałów prezydiów powiatowych rad narodowych, ustalonej w § 2 uchwały Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1950 r. — Instrukcja Nr 8 w sprawie organizacji wewnętrznej i etatów wydziałów prezydiów rad narodowych (Monitor Polski Nr A-70, poz. 814) wprowadza się następujące zmiany:

w § 2 w rubrykach: „Wydział” i „Referaty” dodaje się na końcu wyrazy:

- „8. Budownictwa 1. Planowania Zabudowy,
2. Budownictwa,
3. Pomiarów”.

2. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Budownictwa.

3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW w/z H. Chełchowski

1205.

ZARZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 1 września 1950 r.

w sprawie przedłużenia ograniczenia objętości prasy codziennej.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 26 kwietnia 1948 r. o gospodarce papierem do druku (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 163) zarządza się, co następuje:

1. W ust. 5 zarządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 lipca 1950 r. w sprawie czasowego ograniczenia objętości prasy codziennej (Monitor Polski Nr A-81, poz. 952) wyrazy: „do dnia 31 sierpnia 1950 r.” zastępuje się wyrazami: „do dnia 31 grudnia 1950 r.”

2. Ustala się dla pisma „Żołnierz Wolności” normę objętości tygodniowej 34 str., przy formacie 42x60.

3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1950 r. do dnia 31 grudnia 1950 r.

PREZES RADY MINISTRÓW w/z H. Chełchowski

1206.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 5 lipca 1950 r.

w sprawie nadzoru nad niektórymi środkami żywienia zwierząt.

Na podstawie art. 3, art. 4 ust. 2, art. 6 i art. 7 ustawy z dnia 13 lipca 1939 r. o nadzorze nad niektórymi środkami żywienia zwierząt (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 419) zarządza się, co następuje:

I. PRZEPIS OGÓLNY

§ 1. Powołane w zarządzeniu niniejszym artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia

13 lipca 1939 r. o nadzorze nad niektórymi środkami żywienia zwierząt (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 419).

II. CECHY ZEPSUCIA

Do art. 3 pkt. 1).

§ 2. Za pasze zepsute uważa się pasze, które mają niewłaściwy dla nich smak, woń lub wygląd wskutek:

- procesów fermentacyjnych,
- procesów gnilnych w paszy lub surowcu, użytym do wyrobu paszy,
- nadmiernego dla danego rodzaju paszy zjełczenia,
- porażenia paszy grzybkami,
- opanowania paszy roztocznymi,
- stęchłości,
- zmian, wywołanych stosowaniem zbyt wysokiej temperatury przy wyrobie technicznym,
- innych podobnych przyczyn.

III. DOPUSZCZALNA PROCENTOWA ILOŚĆ ZANIECZYSZCZEŃ I DOMIESZEK

Do art. 3 pkt. 2).

§ 3. 1. Pasy nie mogą zawierać odłamków metali, szkła itp. ciał obcych.

2. W otrębach, śrutach i mączkach pochodzenia roślinnego nie może przekraczać:

- zawartość nasion chwastów — 0,5%
w tym sporyszu i kłokolu — 0,1%
- zanieczyszczenia mineralne (piasek i części ziemiste) — 0,5%
- inne zanieczyszczenia organiczne — 1,0%

3. W otrębach danego gatunku dopuszczalna jest zawartość innych otrąb mniej wartościowych do — 5%

4. W makuchach, śrutach i mączkach pochodzenia roślinnego zanieczyszczenia łuskami, łupinami itd. danego gatunku nasion oraz nasionami roślin obcych dla danego gatunku makuchów, śrut i mączek nie mogą przekraczać:

- w makuchach, śrutach i mączkach lnu łącznie — 8%
- w makuchach, śrutach i mączkach rzepaku i maku łącznie — 5%
- w makuchach, śrutach i mączkach słonecznika tylko łuska — 14%
- w makuchach, śrutach i mączkach innych roślin oleistych łącznie — 3%

5. Zanieczyszczenia mineralne (piasek i części ziemiste) nie mogą przekraczać:

- w makuchach, śrutach i mączkach z roślin oleistych (za wyjątkiem lnianych, sojowych słonecznikowych i z bawełny) — 1,5%
- w makuchach, śrutach i mączkach lnianych — 2 %
- w makuchach, śrutach i mączkach z bawełny, kukurydzy, słonecznika i soi — 1 %
- w mączkach pochodzenia zwierzęcego — 1 %

6. W produktach paszowych pochodzenia zwierzęcego zawartość soli kuchennej nie może przekraczać 4%.

7. W dodatkach mineralnych do pasz, a mianowicie: węglanie wapnia i fosforanie wapnia niedopuszczalne są zanieczyszczenia uboczne pochodzenia organicznego i nieorganicznego, jak również pochodzące z chemikaliów, służących do ich technicznego otrzymywania.

8. Kreda szlamowana, mielony wapń i mączka z muszli oraz ze skorup z jaj, nie mogą zawierać domieszki fluoru oraz więcej jak 1% gliny i piasku; poza tym wapń powinien być tak zmielony, ażeby dał się przesiać bez reszty przez sito o oczkach 0,2 mm.

9. Sól kuchenna (bydłęca) nie może zawierać więcej niż 5% zanieczyszczeń i to tylko pochodzących z naturalnych zanieczyszczeń soli kamiennych, natomiast może być jodowana.

10. Tran nie może zawierać domieszki żadnych olejów strączkowych i mineralnych, ani też zanieczyszczeń trujących, jak arsen lub cynk. Winien posiadać barwę jasną, zawartość azotu nie powinna przekraczać 0,5%; a liczba jodowa — 160. Jeżeli tran jest surowy, powinno to być na opakowaniu zaznaczone.

§ 4. Dodatek preparatu chemicznego lub domieszka mechaniczna do paszy, dokonana na skutek zarządzenia

władz skarbowych jako skażające paszę, nie są zanieczyszczeniami ani też domieszką w rozumieniu niniejszego zarządzenia.

IV. PROCENTOWA ZAWARTOŚĆ SKŁADNIKÓW ODŻYWCZYCH ISTOTNYCH W PASZACH, WPROWADZONYCH DO OBROTU

Do art. 3 pkt. 3).

§ 5. Procentowa ilość składników odżywczych istotnych w paszach powinna wynosić:

- w otrębach:

żytnich	— co najmniej 11%	białka surowego
pszennych	— " " 11%	" "
jęczmiennych	— " " 6%	" "
owsianych	— " " 5%	" "
kukurydzianych	— " " 10%	" "
gryczanych	— " " 5%	" "
z prosa	— " " 10%	" "
z ziarn strączkowych	— " " 10%	" "

2) w mące pastewnej:

z pszenicy lub żyta	co najmniej 11%	" "
z jęczmienia	" " 9%	" "
z owsa	" " 10%	" "
z gryki	" " 6%	" "
z prosa	" " 8%	" "
z grochu	" " 15%	" "
ryżowej	" " 10%	" "

3) w makuchach, śrutach i mączkach roślin oleistych:

lnianych	— co najmniej 28%	białka surowego
rzepakowych	— " " 30%	" "
makowych	— " " 30%	" "
konopnych	— " " 25%	" "
z lniarki	— " " 28%	" "
sojowych	— " " 40%	" "
sezamowych	— " " 30%	" "
palmowych	— " " 14%	" "
kokosowych	— " " 20%	" "
z niełuszczonego orzecha ziemnego	" " 29%	" "
z łuszczonego orzecha ziemnego	" " 40%	" "
z łuszczonych nasion słonecznika	" " 33%	" "
z niełuszczonych nasion buku	" " 15%	" "
z łuszczonych nasion buku	" " 24%	" "
z niełuszczonych ziarn bawełny	" " 12%	" "
z łuszczonych ziarn bawełny	" " 30%	" "

4) w mące pochodzenia zwierzęcego:

z krwi	— co najmniej 70%	białka surowego i najwyżej 4% tłuszczu,
mięsnej pastewnej	— co najmniej 60%	białka surowego i najwyżej 5—15% tłuszczu,
mięsno-kostnej	— co najmniej 40%	białka surowego i najwyżej 4—15% tłuszczu,
kostno-mięsnej	— co najmniej 35%	białka surowego i najwyżej 4—15% tłuszczu,
mięsno-kostnej utylizacyjnej	— co najmniej 40%	białka surowego i najwyżej 4—15% tłuszczu,
kostnej	— co najmniej 16%	białka surowego i najwyżej 2—8% tłuszczu,
z mały i fauny morskiej	— co najmniej 45%	białka surowego
rybiej	— " " 50%	" "
śledziowej	— " " 50%	" "
wielorybiej	— " " 47%	" "
ze skwarków	— " " 45%	" "
z jaj	— " " 28%	" "

5) w melasie — 45% cukru.

§ 6. Zawartość tłuszczu nie może przekraczać:

- w makuchach z roślin oleistych całych i kruszonych, śrutach i mące z makuchów roślin oleistych — 9,5%,
- w śrutach i mące poekstrakcyjnej z nasion i makuchów — 2,5%,
- w mące pochodzenia zwierzęcego:

ze skwarków	— 15 %
rybiej	— 5 %
śledziowej	— 7 %
wielorybiej	— 10 %
z jaj	— 12 %

V. DOPUSZCZALNY PROCENT ZAWARTOŚCI WODY

Do art. 3 pkt. 4).

§ 7. Dopuszczalny procent zawartości wody w paszach wynosi:

- a) dla otrąb, mączek roślinnych, śrut zbożowych i strączkowych oraz dla ich mieszanek — do 15%,
- b) dla makuchów z roślin oleistych — „ 12%,
- c) dla śruty i mączki z roślin oleistych — „ 10%,
- d) dla mączki rybiej i śledziowej — „ 10%,
- e) dla mączki mięsnej pastewnej — „ 9%,
- f) dla mączek: mięsno-kostnej, zwykłej i utylizacyjnej, kostno-mięsnej i kostnej — „ 11%,
- g) dla mączki z krwi i mączki wielorybiej — „ 10%,
- h) dla mączki z jaj — „ 8%.

VI. SPOSÓB OPAKOWANIA I NAPISY NA OPAKOWANIU

Do art. 4.

§ 8. 1. Do opakowania środków chemicznych i roślinnych stanowiących dodatki do pasz (art. 1 pkt 2) oraz mieszanek (art. 1 pkt 3) służą one mogą wszelkiego rodzaju worki, słoje, puszki, skrzynki itp.

2. Pozostałe środki żywienia zwierząt, objęte ustawą (art. 1 pkt 1), mogą być przesyłane luzem w zamkniętych wagonach, barkach i lukach.

3. Opakowanie powinno być tak wykonane lub ładunek idący luzem tak zamknięty, ażeby nie dały się otworzyć bez uszkodzenia samego opakowania lub zamknięcia.

§ 9. 1. Napis na opakowaniu poza danymi, wymienionymi w art. 4 ust. 1 powinien zawierać dla mieszanek zbożowych z dwóch lub więcej części składowych:

- a) określenie, dla jakich gatunków zwierząt i dla jakiego celu mieszanka została wyprodukowana np. mieszanka dla kur, mieszanka dla krów, mieszanka dla koni itp.,
- b) procentową zawartość białka strawnego w mieszance,
- c) datę sporządzenia mieszanki.

2. Dane, wymienione w ust. 1 pkt a) nie są wymagane dla mieszanek, przeznaczonych dla ptaków śpiewających i ryb hodowlanych w akwarium.

3. Dodatek środków chemicznych lub roślinnych, służących do usunięcia nieprzyjemnej woni lub smaku karmy, powinien być uwidoczniiony w napisie jako zaprawa karmy.

4. Napisy powinny być zamieszczone wewnątrz i na zewnątrz bezpośrednio na opakowaniu lub na osobnej kartce, przymocowanej w sposób trwały do opakowania. Napis powinien być łatwo czytelny i nie ulegać szybkiemu zniszczeniu.

5. Przy przesyłkach idących luzem (§ 8) wysyłający powinien doręczyć odbiorcy deklarację rodzaju wysyłanej paszy (np. mączka padlinowa, mięsno-kostna).

VII. SPOSOBY POBIERANIA PRÓBEK

Do art. 6.

§ 10. Pobieranie próbek środków żywienia zwierząt, potrzebnych do przeprowadzenia analizy (art. 8 ust. 1 pkt 3), może być dokonywane przez organa nadzorcze z własnej inicjatywy lub na żądanie osób zainteresowanych. Próbkę pasz będących przedmiotem obrotu giełdowego, mogą być również pobierane przez zaprzysiężonych próbobiorców, bądź maklerów przysięgłych giełd zbożowo-towarowych.

§ 11. 1. Pobieranie próbek powinno następować w ten sposób, aby identyczność próbek z pobranego towaru oraz prawidłowość pobrania próbek wykluczały wszelką wątpliwość. Sposób pobrania powinien być uwidoczniiony w protokole.

2. Próbkę należy pobierać z różnych warstw i miejsc badanej partii towaru. Próbkę pasz rozdrobnionych pobiera się za pomocą odpowiedniego narzędzia (łyżki, szufelki, sondy).

3. Z partii do 10 ton pobiera się próbkę z co najmniej 5 miejsc. Przy partii ponad 10 do 100 ton pobiera się próbkę z co najmniej 5 miejsc każdego 30 ton, a przy partii ponad 100 ton — z co najmniej 5 miejsc każdego 50 ton.

Z pasz, dostarczonych w makuchach, próbkę pobiera się po wyłamaniu i rozdrobnieniu odpowiedniej części makuchu.

4. Materiał próbkowy, pobrany z różnych miejsc towaru, należy dokładnie zmieszać i wydzielić próbkę w ilości 3 kg, podzielić na 3 równe części i umieścić w czystych i suchych opakowaniach. Opakowania winny być takie, aby zabezpieczały przechowywane w nich próbki od zmian.

§ 12. Pracownikami i instytucjami, upoważnionymi do wykonywania badań pasz, są:

1) Państwowy Instytut Naukowy Gospodarstwa Wiejskiego (Wydział Produkcji Zwierzęcej, Dział Badania i Konserwacji Pasz) oraz pracownice tego typu w oddziałach instytutu: w Bydgoszczy, Wrocławiu (Czechowice) i Gorzowie.

2) pracownice chemiczne przy katedrach żywienia zwierząt wydziałów rolniczych wyższych uczelni,

3) laboratoria analityczne giełd zbożowo-towarowych,

4) wojewódzkie zakłady higieny weterynaryjnej.

§ 13. Pracownice i instytucje, wymienione w § 12, przeprowadzają analizy środków żywienia zwierząt przy uwzględnieniu charakterystyki tych środków, podanej w załączniku.

VIII. ZASADY WYKONYWANIA NADZORU NAD PASZAMI

§ 14. 1. Nadzór nad środkami żywienia zwierząt, określonymi w art. 1, sprawują organa wojewódzkich i powiatowych rad narodowych.

2. Organa, wymienione w ust. 1, mają prawo wstępu do wszystkich magazynów, składów, pomieszczeń, w których znajdują się środki żywienia zwierząt, przeznaczone do obrotu oraz do przeprowadzania kontroli tych środków i pobierania próbek, zgodnie z § 10 i 11, w celu przesłania ich do zbadania pracownikom i instytucjom, wymienionym w § 12.

IX. PRZEPIS KOŃCOWY

§ 15. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

J. Dąb-Kociół

Załącznik do zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 5 lipca 1950 r. (poz. 1206).

CHARAKTERYSTYKA ŚRODKÓW ŻYWIENIA ZWIERZĄT

A. OTRĘBY

§ 1. Otręby są to uboczne produkty przemiału uprzednio oczyszczonego ziarna zbóż lub nasion strączkowych. Kolejność otrąb według wartości jest następująca: pszenne, żytnie, z ziarn strączkowych, kukurydza, jęczmień, owsiane, z prosa, gryczane.

B. ŚRUTY, MAKUCHY I MACZKI POCHODZENIA ROŚLINNEGO

Śruty ze zboża i nasion strączkowych

§ 2. Śruty ze zboża i nasion strączkowych są to rozdrobnione ziarna tych zbóż i nasion.

Makuchy, śruty i mączki z nasion i z ziarn oleistych

§ 3. Stałe pozostałości, uzyskiwane przy przerobieniu nasion i owoców oleistych na oleje i tłuszcze roślinne, dzielą się na:

- 1) makuchy całe i kruszone,
- 2) śrut i mączkę z makuchów,
- 3) śrut i mączkę poekstrakcyjną z nasion,
- 4) śrut i mączkę poekstrakcyjną z makuchów.

Makuchy całe i kruszone są to pozostałości nasion i owoców oleistych, otrzymywane po wyciśnięciu z nich olejów i tłuszczów.

Śrut i mączka z makuchów są to rozdrobnione pozostałości nasion lub owoców oleistych, otrzymywane przy wyciskaniu roślinnych olejów i tłuszczów.

Śrut i mączka poekstrakcyjna są to pozostałości, które otrzymuje się przy przerobieniu nasion i owoców oleistych przy pomocy rozpuszczalników.

Śrut i mączka poekstrakcyjna z makuchów są to pozostałości, uzyskiwane przy traktowaniu rozpuszczalnikami rozdrobnionych makuchów.

W dalszym ciągu niniejszych przepisów przez „makuchy” rozumieć się będzie produkty uboczne olejarskie, wymienione w pkt 1) — 4).

§ 4. Makuch z nasienia bawełny pochodzenia zagranicznego istnieje w handlu jako mączka.

§ 5. Makuch konopny uzyskuje się przy przeróbce nie-
tłuszczonych nasion konopi.

§ 6. Makuch kukurydzany jest produktem ubocznym przy wytłaczaniu oleju z mechanicznie oddzielonych kłków kukurydzy.

§ 7. Makuch kokosowy uzyskuje się przy przerobieniu olejarskim wolnej od zewnętrznej skorupy i suszonej mięsistej części owocu palmy kokosowej tzw. kopry.

§ 8. Makuch lniany jest pozostałością nasion lnu po wydobyciu z nich oleju.

§ 9. Makuch lnianki powstaje przy przerobieniu olejarskim nasion lnianki (*camelina sativa*) i nie może być określony jako makuch lniany.

§ 10. Makuch makowy uzyskuje się przy wytłaczaniu oleju z nasion maku.

§ 11. Makuch rzepakowy i rzepikowy otrzymuje się z nasion rzepaku i rzepiku.

§ 12. Makuch palmowy otrzymuje się jako pozostałość przy przerobieniu olejarskim nasion orzeszków palmy oleistej.

§ 13. Makuch orzecha ziemnego otrzymuje się jako pozostałość przy przerobieniu olejarskim orzechów ziemnych.

§ 14. Makuch sezamowy pozostaje przy przerobieniu nasion sezamu.

§ 15. Makuch sojowy otrzymuje się po ekstrakcji oleju z soi.

§ 16. Makuch słonecznikowy jest to produkt otrzymywany przy przerobieniu olejarskim łuszczonego nasion słonecznika.

Mączki pastewne pochodzenia roślinnego

§ 17. Zbożowe mączki pastewne są to produkty uboczne, powstałe podczas procesu przerobu uprzednio oczyszczonego ziarna zbóż po odciążeniu maki, kaszy, płatków oraz otrąb.

§ 18. Gryczaną mączkę pastewną otrzymuje się przy przerobieniu ziarna gryki na kaszę.

§ 19. Mączkę pastewną z prosa otrzymuje się przy polekowaniu ziarna prosa.

§ 20. Grochowa mączka pastewna powstaje przy polekowaniu łuszczonego grochu.

§ 21. Ryżowa mączka pastewna jest to pozostałość, którą uzyskuje się przy przerobieniu wolnego od plewy, łuszczonego ziarna ryżu.

C. MĄCZKI POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO

§ 22. Mączka z krwi powstaje przez wysuszenie niezepsutej krwi zwierząt rzeźnych i jej zmielenie.

§ 23. Mięsna mączka pastewna jest to produkt uzyskany przez suszenie i mielenie:

- pozostałości przy wyrobie ekstraktu mięsnego lub innych preparatów mięsnych,
- mięsa zabitych zdrowych zwierząt,
- odpadków mięsa, uzyskanych w zakładach i fabrykach konserw.

Produkt, uzyskany w sposób wyżej podany, może być uważany za mączkę mięsną tylko wówczas, gdy zawiera najwyżej 12% trójfosforanu wapnia.

§ 24. Mączka mięsno-kostna lub kostno-mięsna powstaje przez suszenie pod ciśnieniem w temperaturze 130 — 140° C i mielenie:

- odpadków rzeźnianych (organów wewnętrznych i całych zwierząt, które wykazują zmiany chorobowe, nie dyskwalifikują jednak mięsa całkowicie),
- plodów zwierząt poddanych ubojowi,
- zwierząt padłych lub dobitych w czasie transportu lub w rzeźniach przed ubojem.

Zależnie od zawartości trójfosforanu wapnia rozróżnia się mączkę mięsno-kostną lub kostno-mięsną, przy czym mączka mięsno-kostna powinna zawierać od 13 do 36% trójfosforanu wapnia, mączka zaś kostno-mięsna od 36% do 50%.

§ 25. Mączka mięsno-kostna utylizacyjna powstaje przez suszenie pod ciśnieniem 3—4 atm. w temperaturze 130—140° C i mielenie:

- całych ciał zwierząt padłych,
- mięsa i odpadków mięsa zwierząt, poddanych ubojowi w rzeźniach i zakładach utylizacyjnych,
- odpadków rzeźnych niezdatnych do spożycia przez ludzi.

§ 26. Mączkę kostną otrzymuje się z odtłuszczonych i oczyszczonych, bądź odklejonych zmielonych kości.

Mączka kostna powinna zawierać ponad 50% trójfosforanu wapnia.

§ 27. Mączkę z jaj otrzymuje się z jaj uszkodzonych, ze zbuków i jaj nieświeżych.

§ 28. Mączka rybna jest to pasza, którą uzyskuje się przez suszenie i mielenie całych ryb lub odpadków ryb. Rozróżnia się mączki rybne z większą lub mniejszą zawartością tłuszczu i soli.

Do mączek rybnych zalicza się mączkę z dorsza, mączkę z łobów i odpadków rybnych, mączkę z drobnicy rybnej niezdatnej do spożycia i inne.

§ 29. Mączkę śledziową otrzymuje się przez suszenie i zmielenie:

- śledzi (*clupea harangus*),
- ryb pokrewnych właściwemu śledziowi,
- mieszanki ryb, w której przeważa gatunek ryb śledziowatych.

§ 30. Mączka wielorybia jest to produkt uzyskany przy przerobieniu mięsa wieloryba przez suszenie go i mielenie.

§ 31. Makuchy ze skwarków są to pozostałości uzyskane podczas wytapiania z tkanek tłuszczowych tłuszczu.

Mączkę uzyskuje się po zmieleniu makuchów.

§ 32. Mączkę z małży i fauny morskiej uzyskuje się przez suszenie i mielenie małży i innych zwierzątek morskich.

D. ŚRODKI CHEMICZNE JAKO DODATKI DO PASZ

Dodatki mineralne

§ 33. Chlorek wapnia jest solą wapniową, znajdującą się w handlu w stanie stałym i rozpuszczonym.

Miarą wartości soli tej jest zawartość bezwodnego chlorku wapnia (CaCl_2).

§ 34. Węglan wapnia jest to sól wapnia i kwasu węglowego, otrzymana chemicznie lub też kreda szlamowana, a także mielony wapieniak.

§ 35. Fosforan wapnia (fosforan pastewny) otrzymuje się z kości przez wylugowanie ich kwasem solnym lub siarkowym i strącenie rozpuszczonego kwasu fosforowego mlekiem wapiennym. Fosforan wapnia składa się w przeważającej części z drugorzędowego wapnia.

§ 36. Sól bydlęca jest to mielona sól kamienna.

Dodatki nieroślinne

§ 37. Tran jest to płynny tłuszcz otrzymywany z wątroby ryb morskich przez prasowanie i wygotowanie.

§ 38. Preparaty witaminowe pochodzenia fabrycznego mogą być użyte jako dodatek do mieszanek karmowych (specyfików) tylko z uwzględnieniem terminu ich aktywności.

Środki roślinne jako dodatek do pasz

§ 39. Węgiel drzewny stosowany bywa jako dodatek do karmy. Jest to środek działający hamująco na procesy fermentacyjne.

E. ŚRODKI ŻYWIENIA MIESZANE

§ 40. Mieszkanki są to środki powstałe ze zmieszania środków żywienia zwierząt, wymienionych w niniejszych przepisach, albo też ze zmieszania tych środków z innymi środkami pokarmowymi (paszami).

Redakcja i Administracja: Warszawa, ul. Bracka 20. Telefony: Redakcja 864-75, 867-28, Administracja 864-74.

PRENUMERATA „Monitora Polskiego” wynosi: cz. A — rocznie zł 1.800 (termin wpłaty do dnia 31.III), półrocznie — zł 1.000, kwartalnie zł 500, cz. B kwartalnie zł 750, obłą część A — B rocznie zł 4.600 (termin wpłaty do dnia 31.III), półrocznie zł 2.300 (i półroczne płatne w terminie do dnia 31.III), II półrocz — do dnia 31.VIII, kwartalnie zł 1.200. Prenumeratę „Monitora Polskiego” oraz ogłoszenia przyjmują Oddziały PAP: Łódź, Piotrkowska 133, Kraków, Rynek Kleparski 4, Katowice, Jana 11, Poznań, Mielżyńskiego 8, Bydgoszcz, Libelta 4, Wrocław, Traugutta 35. Konto czekowe P.K.O. Warszawa Nr 1-4797.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji „Monitora Polskiego” w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Wydawca: Polska Agencja Prasowa PAP.

Redaguje Komitet Redakcyjny

Druk PWZG W-wa, Tamka 3. 24000. Zam. 3312 B-118477

Cena 16 zł